

Mina dagar på kollo

Hej!

Jag tänkte berätta för er om när jag och matte var på kollo några dagar i somras. Ja, matte fick vara med som förkläde. Frågar ni mig så tycker jag inte det borde behövas egentligen, men samtidigt är det bekvämt med någon som bär bagaget, serverar mat mm.

Efter en dag i bil hamnade jag på ett ställe som heter Catharinas Agilitycenter. Här skulle jag vara på kollo sa matte. Eftersom matte och jag hade kommit dagen före alla andra som skulle vara med på kollot så fick vi en kväll på egen tass. Vi installerade oss i gäststugan där vi skulle bo. Vi slappade mest, det var väldigt varmt och jag jagade lite flugor emellanåt när jag fick långtråkigt.

Så blev det då äntligen måndag och kollot skulle börja 'på riktigt'. Matte verkade förvåntansfull när vi gick genom skogen för att träffa de andra. Men inte i min vildaste fantasi kunde jag föreställa mig vad som komma skulle... Helt plötsligt bara är han där framför mig på grusvägen, den stiligaste mest väldoftande grabb jag någonsin kunnat drömma om. Här var det inga klick. Detta var nog mer kaboom! Jag föll som en fura, tokkär på momangen. Jag pussade och pussade så jag tror nästan han blev lite generad, min Rokki.

Nu närmade vi oss de andra, mera grabbar, men jag höll mig på min kant, ville ju visa Rokki att jag inte var ngt 'lättflörtat fruntimmer' och de andra tjejerna höll jag ett vakande öga på, de fick ju förstå att Rokki var min, honom skulle de helst inte titta på.

Så, nu var vi alla samlade och lekarna skulle börja. Det har jag förstått att man gör mycket på kollo, leker. Första dagen lekte vi agility hela dagen. Lite olika varianter på leken, allt var kul, men absolut roligast tyckte jag 'fritt spring genom tunnlar' var. Och ibland låtsades jag som om jag inte hörde matte när hon ropade på mig så hon fick komma och hämta mig. Hon ska väl också röra lite på sig...

På kvällen så visade det sig att Rokki och hans matte skulle bo med mig och matte i samma stuga. Lyckan var fullkomlig! Våra mattar verkade också nöjda, de satt i solen, åt och drack och log när de såg oss springa runt och utforska kullen där vi bodde.

Andra dagen var det andra lekar på fm, vi började med lite freestyle-lekar. Ganska kul, men det gäller att låtsas som om man är lite trögfattad och inte riktigt verkar förstå meddetsamma. Det blir mer godis på det viset har jag listat ut... Matte blir glad för varje litet 'framsteg' och jag får godis hela tiden. Sen skulle vi leka en lek som jag måste erkänna att jag inte riktigt förstår vitsen med. Söka reda på godsaker eller leksaker som tvåbeningarna går ut i skogen och låtsas tappa bort. Ge oss sakerna med en gång i stället för att krångla till det så. Jag menar, matte var SÅ pinsam när hon jollrade runt i skogen med ett tuggben som hon hon till slut bestämde sig för att 'råka tappa' och så ska jag då vara glad över att få ränna runt i skogen och leta...

Jag var synnerligen upprörd ett tag. Men på något oförklarligt vis så glömde jag av mig och drogs med av stämningen. Och så kanske det hjälpte till lite att Rokki var med, ville ju inte framstå som en vekling inför honom. Efter lunch lekte vi agility i dag igen. Det var roligt att vi fick leka på olika sätt. Jag glömde min värdighet och fick glädjefnatt, hoppas Rokki tittade bort just då.

Tredje och sista dagen började vi med att leka rallylydnad. Varför har tvåbeningarna så svårt att bestämma sig? Ska man gå framåt, bakåt, till höger, till vänster, runt eller kanske vara still? Taktiken

är att hålla sig nära så man inte missar ngt godis. Men man måste ju ha koll på de andra också, tänk om de får mer godis? Lite jobbigt är det att ha koll på allt och alla samtidigt.

Som avslutning lekte vi en agility-lek som tvåbeningarna kallade 'bana'. Nu ska minsann matte få veta att hon lever tänkte jag, här ska springas... Jag gav järnet, rusade runt, fram och tillbaka över hinder, genom tunnlar, hit och dit. Springa fram och tillbaka över A-hindret flera gånger var jättekul, matte såg så förvirrad ut... Men jag tröttnade när tvåbeningarna slog sig ihop och ledarmatten ställde sig i vägen för mig. Då låtsades jag som om jag var less på A-hindret och sprang några varv genom tunnarna i stället. Och ja, matte var jättetrött, hon flåsade betänksamt.

Ja, då var kolloet över för denna gången och det var dags att åka hem. Mina lägerkompisar var; Rokki, Gusten, Norrie, Chilli, Garlic, Oya, Glitzy och Casper med deras mattar Lena, Carin, Linnea, Gunn, Carina och Frida och så vår ledarmatte Catharina såklart.

När jag väl var hemma sov jag nästan ett helt dygn och drömde om Rokki.

Rianna Rivington

Jag och Rokki